

prima instanță: A. Negru
instanța de apel: M. Anton, I. Secieru, Al. Șpac

Î N C H E I E R E

19 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Străisteanu Gheorghe împotriva societății comerciale „Asoio” societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu Jechiu Leonid, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, prin care apelul declarat de societatea comercială „Asoio” societate cu răspundere limitată a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 septembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La data de 14 mai 2014, Străisteanu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Asoio” societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu Jechiu Leonid, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 24.01.2014, ora 12:00, deplasându-se pe str. Pușkin colț str. Mitropolit Varlaam a fost tamponat de automobilul de model „Mercedes Benz” cu numărul de înmatriculare CQU 963, vinovat de săvârșirea accidentului fiind recunoscut Jechiu Leonid, angajat al S.R.L. „Asoio”.

Susține reclamantul că în urma accidentului i-a fost deteriorat automobilul de model „Rover 45”, cauzându-i un prejudiciu material în mărime de 7328 lei, ce urmează a fi reparat de către S.R.L. „Asoio”, întrucât compania de asigurare a refuzat să repare prejudiciul moral și material suportat în perioada reparației automobilului.

Cere Străisteanu Gheorghe, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului, suma de 7328 lei, cu titlu de prejudiciu material; suma de 5000

lei, cu titlu de prejudiciu moral, precum și suma de 370 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la achitarea taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 08 septembrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a prejudiciului material în sumă de 1199,59 lei, inclusiv 360 lei pentru utilizarea automobilului la data de 24.01.2014, 27.01.2014, 28.01.2014 și 18.02.2014, 799,59 lei pentru achitarea combustibilului și 40 lei, cheltuieli suportate în vederea efectuării expertizei medicale la IMSP DR Narcologie; precum și a taxei de stat în mărime de 150 lei.

La data de 06 octombrie 2014, SC „Asoio” SRL a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă în partea sumelor de 799 lei și 360 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, apelul declarat de SC „Asoio” SRL, a fost admis și casată parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 08 septembrie 2014 în partea sumelor de 799 lei și 360 lei, cu respingerea cerințelor în această parte .

La data de 26 ianuarie 2015, Străisteanu Gheorghe, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material. Instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; precum și a interpretat în mod eronat legea.

Susține recurentul că, în calitate de reclamant, în temeiul art. 118 alin. (1) CPC, a prezentat instanței de judecată toate probele necesare, care demonstrează cu lux de amănunte suportarea prejudiciului material, pe când intimatul, SC „Asoio” SRL, nici în prima instanța, nici în instanța de apel, nu a adus probe care să combată probele prezentate de Străisteanu Gheorghe, precum și nu a demonstrat lipsa deplasărilor anume la data indicată în documentele prezentate, sau să indice faptul că sumele achitate pentru efectuarea deplasărilor au fost mai mici.

Susține recurentul, că prima instanță corect a aplicat prevederile art. art. 118, 130, 240, 239 CPC, art. art. 14, 610, 1398, 1410 din Codul Civil, art. art. 1, 14, 16 al Legii nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, și a admis parțial acțiunea.

Și viceversa, Curtea de Apel Chișinău a ignorat intenționat toate probele, toate prevederile legislației în vigoare, inclusiv, hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 07 iulie 2008, Cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești, hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 06 din 11 noiembrie 2013, Privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel, precum și hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 07 iulie 2008, Cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești.

La data de 18 martie 2015, SC „Asoio” SRL a depus referință la recursul

declarat de Străisteanu Gheorghe, solicitînd respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinînd cererea de recurs declarată de Străisteanu Gheorghe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către

instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Străisteanu Gheorghe, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Ion Druță